

Magnetofony B56 a B54

Do redakce jsme obdrželi k testování a posudku dva magnetofony Tesly Pardubice, závod Přelouč:
magnetofon B54, výr. č. 414 804, OTK Pleskot, Mrňávek a
magnetofon B56, výr. č. 418 892, OTK Vamberký.

B54, ANP 230 A

Tento přístroj je variantou typu B5, je čtvrtstopý a v dvourychlostním provedení. Konstrukce magnetofonu umožňuje používání cívek až do průměru 18 cm včetně. Umožňuje monofonní záznam a reprodukci. Schéma zapojení je na obr. 1.

Technické údaje

Rychlosť posuvu pásku:

Kolísání rychlosťi:

Doba záznamu při doporučeném pásku a velikosti cívek 15:

Kmitočtový rozsah:

Dynamika:

Klidový odstup:

Převíjecí doba oběma směry při velikosti cívek 15:

Technické parametry zaručeny při použití pásku:

Maximální velikost cívek:

Jmenovité vstupní napětí:

Vstupní napětí:

Vstupní výkon:

Reproduktoři:

Pracovní podmínky:

Napájení:

Spotřeba:

Rozměry:

Váha:

náš test

gulátoru hlasitosti reprodukce magnetofonu.

Po technické stránce můžeme jako vždy pouze konstatovat, že přístroj splňuje všechny parametry, uvedené v technických podmínkách, což je kladná vlastnost většiny výrobků tohoto závodu. Naproti tomu máme výhradu k výstupní kontrole, neboť přístroj, který nám byl předán k testo-

4,76 cm/s, 9,53 cm/s.
 $\pm 0,35\%$, $\pm 0,2\%$.

4 × 180 min., 4 × 90 min.
60 až 8 000 Hz, 50 až 15 000 Hz.
45 dB, 45 dB.
-42 dB, -42 dB.

přibližně 4,5 minut.

AGFA PE 41.

18.

mikrofon 0,8 mV (impedance 7,5 kΩ), gramofon 300 mV (impedance 1 MΩ), radio 4 mV (impedance 12 kΩ). rozhlasový přijímač asi 1,6 V (impedance 10 kΩ).

sluchátka asi 1,6 V (impedance 500 až 4 000 Ω).

2 W.
oválný 80 × 180 mm.
 $+10$ až $+35^\circ\text{C}$ při relativní vlhkosti 70 %.
110/120/220 V $\pm 10\%$, 50 Hz.
27 W.
344 × 285 × 130 mm.
asi 6,5 kg bez příslušenství.

Posudek

O vnější estetické stránce přístroje se nechceme vyjadřovat, neboť ta je věci výkusu. Chceme však upozornit na to, že u žádného z testovaných přístrojů není vyfoceno snadné otevírání víka. U nového přístroje je nutné k otevření víka použít nástroj, nechce-li uživatel přijít o nehty. Za jak dlouho „se to ochoďí“ nevíme, na výlisku víka by však vpředu po stranách stačily dva výstupy, za něž by bylo možno víko uchopit při otevírání. Takto je otevírání víka velmi nedomyšlené.

Druhou výhradu máme k označení stop. Ačkoli jsme na tuto skutečnost již několikrát upozorňovali, výrobce si zcela nelogicky libuje v barevném označení stop (červená – žlutá). Pokud si uživatel nepročte podrobné návod, nemí schopen v žádném případě ani odhadnout, která barva odpovídá horní a která dolní stopě. Tento dědičný nesmysl, převzatý již z typu B3, by měl co nejrychleji zmizet!

Naproti tomu je třeba velmi kladně hodnotit jednoduchou a naprostě účelnou obsluhu přístroje, oddělené regulátory záznamové úrovně a hlasitosti reprodukce, popř. příposlechu; možnost příposlechu při záznamu a kromě toho konstantní napětí na výstupu pro vnější zesilovač, neovlivněné nastavením re-

vání, od samého začátku nelze vypnout pákou hlavního vypínače a motor i zesilovač zůstávají v chodu, i když je páka na nule.

B56, ANP 256

Přístroj B56 je jednodušší variantou stereofonní verze základního typu B5 v jednorychlostním čtvrtstopém provedení. Tento přístroj umožňuje stereofonní záznam a monofonní reprodukci, popř. stereofonní reprodukci ve spojení s vnějším stereofonním zesilovačem. Kromě toho umožňuje tzv. multiplay, což znamená přepis záznamu jedné stopy na druhou s možností současného přimíchání dalšího signálu.

Technické údaje

Rychlosť posuvu pásku: 9,53 cm/s.

Kolísání rychlosťi: $\pm 0,2\%$.

Doba záznamu při doporučeném pásku a velikosti cívek 15: 4 × 90 min.

Kmitočtový rozsah: 50 až 15 000 Hz.

Dynamika: 42 dB.
Klidový odstup: -42 dB.

Převíjecí doba oběma směry při velikosti cívek 15:

přibližně 4,5 min.

Technické parametry zaručeny při použití pásku:

Maximální velikost cívek: 18.
mikrofon 1 mV/5 kΩ,
gramofon 200 mV/1 MΩ,
přijímač 4 mV/10 kΩ.

Jmenovité vstupní napětí: 500 mV/10 kΩ,
sluchátka 500 mV/2 kΩ.

Výstupní výkon: 2 W.
Reproduktoři: oválný 80 × 180 mm,
ARZ 488.

Pracovní podmínky: +10 až $+35^\circ\text{C}$
při relativní vlhkosti 70 %,
110/120/220 V $\pm 10\%$, 50 Hz.

Napájení: Spotřeba: 30 W.
Rozměry: 335 × 275 × 115 mm.

Váha: asi 6 kg bez příslušenství.

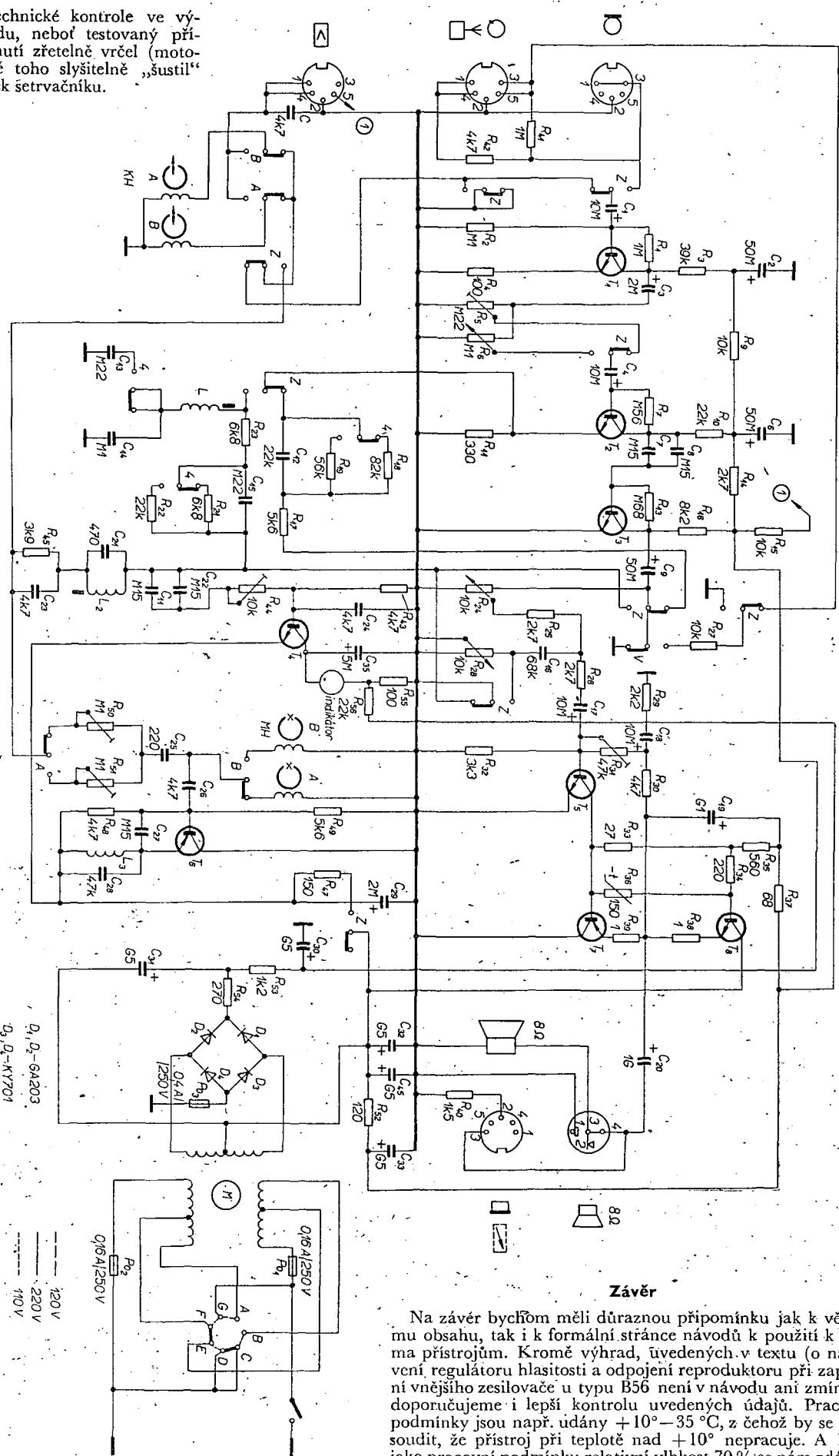
Posudek

Magnetofon B56 nepovažujeme za příliš zdařilou variantu B5 a máme k jeho vlastnostem řadu výhrad. Především se domníváme, že stereofonní provedení jakéhokoli elektroakustického přístroje by mělo umožňovat komfortnější (a popř. i jakostnější) reprodukci a že se tedy zcela automaticky u něho předpokládá i obsluha minimálně tak komfortní, jako u monofoňního přístroje. Ovšem v tomto případě tomu tak zdáleka není. Tento přístroj je technicky ošizen všude, kde je to možné. Regulace záznamové úrovně není oddělena od regulace hlasitosti reprodukce, hlasitý příposlech při záznamu není rovněž vůbec možný a navíc výstupní napětí při použití vnějšího zesilovače je přímo ovlivněno polohou regulátoru hlasitosti, takže uživatel je donucen zcela diletačně odpojovat reproduktor, aby mu nehrál jeden kanál navíc! Při tom všem se ovšem návod, přiložený k magnetofonu, o těchto nutných komplikacích vůbec nezmínuje!

Výhrady máme i k přepisu záznamu jedné stopy na druhou (multiplay). Tento způsob záznamu je u přístroje s kombinovanou hlavou vždy technicky neserizární, neboť znamená u každého přepisu ztrátu asi 6 až 10 dB u signálu o kmitočtu 10 kHz. V zahraničí se od tohoto způsobu již zvolna upouští a ponechává se většinou pouze u typů magnetofonů s oddělenými hlavami, u nichž k uvedenému útlumu nedochází. Serizární výrobce by se však měl o této skutečnosti zmínit v návodu k použití. Výrobce B56 však skromně mlčí i o této závažné skutečnosti, ačkoli jsme u tohoto přístroje naměřili u přepisu z jedné stopy na druhou útlum 9 dB při 10 kHz! Celkový špatný dojem z magnetofonu nezachránil ani ta skutečnost, že po technické stránce jsou i u tohoto magnetofonu všechny technické podmínky v plné míře splněny.

I u tohoto přístroje máme navíc

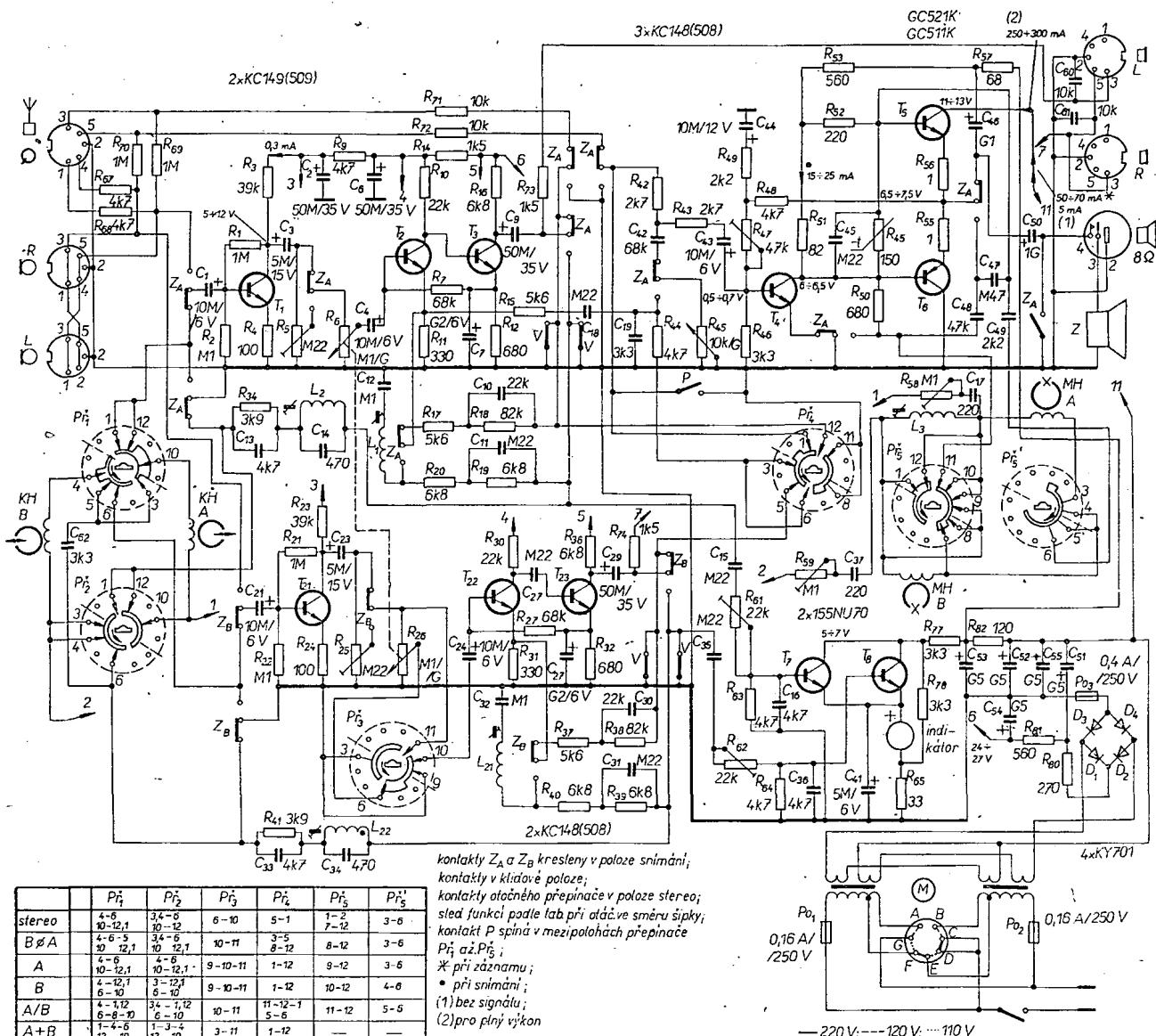
výhrady k technické kontrole ve výrobním závodě, neboť testovaný přístroj při zapnutí zřetelně vrčel (motorik) a kromě toho slyšitelně „šustil“ v rytmu otáček sétrvačníku.

Obr. 1. Schéma magnetofonu B54
Kontakty přepínací stop jsou označeny „A, B“ a kresleny v poloze A + B.
Kontakty přepínací zaznam – snímaní jsou označeny „Z“ a kresleny v poloze snímaní.
Kontakty přepínací rychlosti jsou označeny „4“ a kresleny v poloze „4“.
Kontakt V základní v kladové poloze (rozpiná při funkci výplet).

Závěr

Na závěr bychom měli důraznou připomínu jak k věcnému obsahu, tak i k formální stránce návodů k použití k oběma přístrojům. Kromě výhrad, uvedených v textu (o nastavení regulátoru hlasitosti a odpojení reproduktoru při zapojení vnějšího zesilovače u typu B56 není v návodu ani zmínka), doporučujeme i lepší kontrolu uvedených údajů. Pracovní podmínky jsou např. údány $+10^{\circ}$ – 35° C, z čehož by se dalo soudit, že přístroj při teplotě nad $+10^{\circ}$ nepracuje. A klást jako pracovní podmínsku relativní vlhkost 70 % se nám zdá poněkud přehnaně tvrdé. Podobný údaj by snad pro magnetofon nebyl vůbec nutný! Koněčně závěrem jsme si ponechali překrásný větný tvar, s nímž se setkáme v obou návodech: „Provoz neprovádějte při zavřeném víku.“ Br...

Obr. 2. Schéma magnetofonu B560

NF GENERÁTOR S MAA501

Jiří Zuska

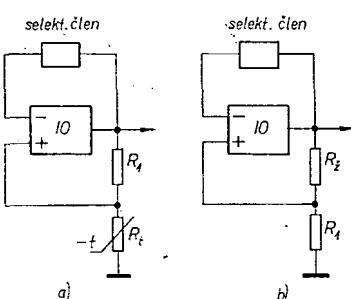
V AR 6/71 byla uveřejněna konstrukce nf generátoru s operačním zesilovačem typu MAA501 (popř. s MAA504). V tomto článku je popsána úprava oscilátoru nf generátoru; úpravou lze nahradit nebezpečný typ termistoru ve zpětné vazbě mnohem dostupnějším teplotně závislým odporem - vláknem žárovky.

O možnosti stabilizace amplitudy výstupních napětí oscilátorů žárovkou již bylo napsáno mnoho prací a o vhodnosti tohoto prvku svědčí i tovární nf generátor (BM 344, BM 365), v nichž se žárovka ke stabilizaci používá.

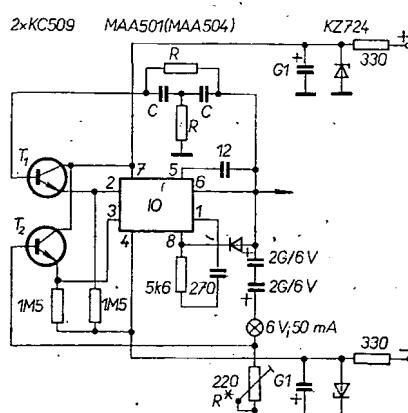
Rozdíl v použití termistoru nebo žárovky spočívá především ve výkonu, potřebném k „vyhřátí“ toho kterého stabilizačního prvku. Dále je třeba mít na paměti, že stabilizační prvek nemá za úkol pouze přivádět na vstup zesilovače oscilátoru právě potřebnou část energie z výstupu, aby oscilátor produkoval sinusové kmity, ale i udržet konstantní výstupní napětí při změnách okolních podmínek, např. teploty.

Zatímco termistory pracují většinou při nižších teplotách (obvykle 100 až 200 °C), žárovky se vyhřívají na teplotu mnohem vyšší (400 až 600 °C). Při vyšší teplotě stabilizačního prvku se ovšem stejně změny okolní teploty (jsou řádu jednotek až desítek stupňů Celsia) projeví mnohem méně a tato okolnost

mluví ve prospěch žárovek. Výhodou termistoru je mnohem menší výkon, potřebný k vyhřátí na potřebnou teplotu a tím i mnohem menší zatížení zesilovače generátoru. Pro zájemce o stavbu je rozhodující, že žárovka je dostupnější, než termistor.

Obr. 1. Úprava nf generátoru z AR 6/71.
Původní zapojení (a) a zapojení se žárovkou (b).

Obr. 2. Úprava zapojení oscilátoru

Popis úpravy

Hlavní rozdíl v konstrukci spočívá v tom, že termistor má záporný teplotní součinitel odporu (v zahraničí se užívá pro označení termistoru výraz „odpor